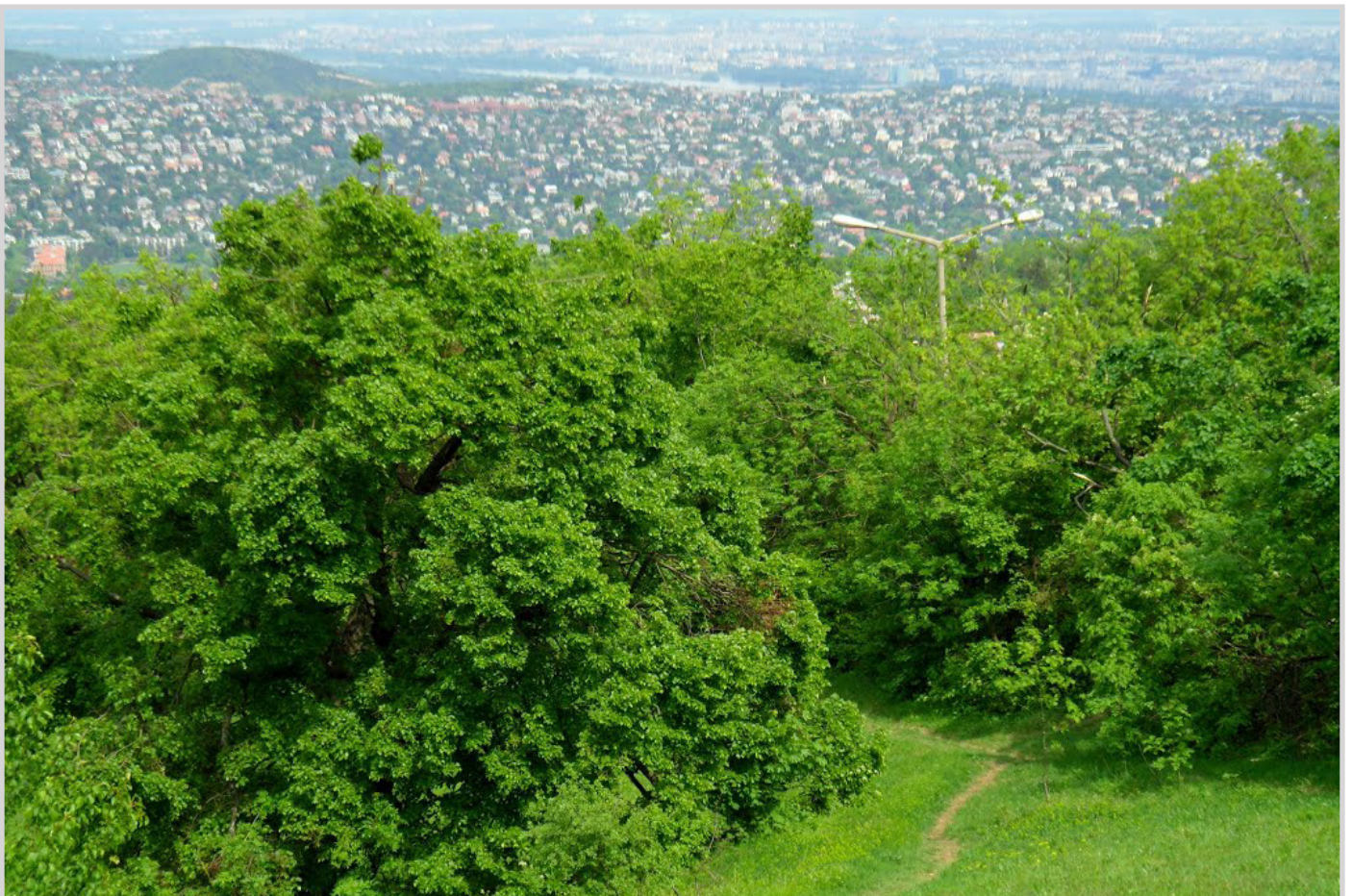

Fodor Péter lelkészgyakornok

Isteni természet részesei

Igehirdetés a 2Pt 1,4 alapján

*„...drága és hatalmas ígéreteket kaptunk, hogy általuk
isteni természet részeseivé legyetek...” (2Pt 1,4)*

A két ismert író, *Illyés Gyula* és *Veres Péter* egy alkalommal a virágok illatával áthatott, a csobogó patak csillogásával díszített budai domboldalon sétált festői környezetben a lenyugvó nap fényében. Egyikük kissé elragadtatott hangulatban, mély átéléssel és nagy lelkesedéssel kérdezte

a mellette haladó barátját: „Mondd csak, szereted te a természetet?” Mire a kérdezett fél hosszan elgondolkodva, a lenyugvó nap vörös korongján nyugtatva tekintetét, lassan, de annál súlyosabban fogalmazta meg kissé nyers válaszát: „Igen, szeretem a természetet, de speciál a tiedet nem!”

Hát igen, manapság is ez okozza a legtöbb bajt mindenfelé a világon. Többnyire a másik ember elviselhetetlen

természetével adódik gond mindenfelé: a Távol-Keleten, a Közel-Keleten, Közép- és Nyugat-Európában egyaránt. Országszerte a nagyvárosokban és a falvakban, a szomszédok, a munkatársak és a családtagok közösségében. Hogy, hogy nem, az emberek istentelen természetétől, magatartásától mindenki szenved kisebb-nagyobb mértékben. Olykor burkoltan, máskor nyíltabban ki is nyilvánítjuk egymás felé nemtetszésünket kifejező kérdésünket: „Hogy tudsz ilyen istentelen lenni?”

Meglepő módon még azok is tudnak különbséget tenni isteni és istentelen természet között, akiknek egyébként semmilyen kapcsolatuk nincs a keresztény hittel. És ha valahol betelik a pohár, ott összevonják akár a fegyveres erőket is, és eldördülnek a fegyverek halált, pusztulást és sok félelmet, nyomorúságot okozva. Másutt, például a házastársak között és a szélesebb családi közösségekben talán nem dörrennek el a fegyverek, még a pofon sem csattan el, „csak” csendben emésztik, felőrlik, „marják-falják” egymást a családtagok, a rokonok, a szomszédok és a munkatársak.

Az Isten-telen természet önző, indulatos, türelmetlen és szeretetlen magatartása sodorja a ma emberét is boldogtalan, csüggedt és reménytelenül elkeseredett, életunt állapotba. Ezért időszerű, hogy egyre világosabban, érthetőbben és magával ragadó módon hangozzék a címsorban összefoglalt mennyei kijelentés, miszerint az engedetlenség miatt istentelenné vált ember – teremtő Édesatyánk ígéretei által – újból isteni természet részesévé válhat.

Természetesen itt nincs arra alkalom, hely és lehetőség, hogy a Szentírásba foglalt ígérek teljességét számba vegyük, ezért csupán néhány „drága és hatalmas ígéretet” említünk meg, amelyek azonban elvezethetnek a megmenekülés, az üdvösség útjára.

1. *„Mert ha mi magunk ítélnénk meg önmagunkat, nem esnénk ítélet alá.” (1Kor 11,31)*

Mindenki elkerülhetné teremtő Istenünk igazságos ítéletét, ha önmagát megítélné. Lényegében ez az evangélium, a jó hír: a bűngyűlölő Isten igazságos ítélete fenyegeti az ő jó rendjétől, akaratától, parancsolataitól eltérő magatartású embert. Ám ha igazat adunk Istennek, és bűnbánattal megítéljük önmagunkat, „útjainkat megjobbítjuk”, akkor bocsánatot és felmentést kaphatunk Jézus Krisztusért, aki magára vállalta bűneink büntetését. Erről szól a második ígéret.

2. *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (1Jn 1,9)*

A Jézus Krisztusban nyert kegyelmet és bocsánatot csak azok tudják értékelni, akik elítéltnek, menthetetlenül elveszettnek látják magukat, akiken már csak a kegyelem és a bocsánat segíthet.

Az istentelen természet és a bűn miatt elveszett ember számára életmentő üzenet a fenti ígéret, amely szerint a bűnbánó, bűneit megvalló és elhagyó ember kegyelmet és bocsánatot kaphat ajándékba, megtisztulhat Jézus Krisztus szeretete és helyettesítő áldozata árán.

Ezen ígéret mély átélése és megvalósulása után következhet a harmadik ígéret.

3. *„Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében...” (Jn 1,12)*

A mindenható Isten, szerető, mennyei Édesatyánk befogadott gyermekévé lenni a legnagyobb kiváltság, ajándék és lehetőség az egész világon! Krisztusban maradni – miközben ő bennünk marad – az egyetlen lehetőség a bőszesen gyümölcstermő élet megvalósulására.

Ilyen módon jutunk el a következő ígélet beteljesedéséhez.

4. „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5,17)

Ez az az „új teremtés”, amelyben már az az indulat lakozik, „ami Krisztus Jézusban is megvolt” (Fil 2,5). Ez a lelkiület („indulat”) már nem önálló, nem függetleníti magát az Atya akaratától, sőt: „...a Fiú önmagától semmit sem tehet, csak ha látja, hogy mit tesz az Atya; mert amit ő tesz, azt teszi a Fiú is, hozzá hasonló módon.” (Jn 5,19) Ebből következik, hogy a megtért, „isteni természet részeseivé” vált tanítvány legfőbb törekvése az Úr Jézus követése, az Atya reá kiszabott akaratának megvalósítása.

Az emberi közösségekben megvalósuló isteni akarat kimondhatatlan áldást jelent, ami már Isten országának eljöttét jeleznél (Mt 6,10). Az isteni akarat megvalósulását ma még többé-kevésbé akadályozza az ember istentelen természete, amely Teremtőjétől független, önálló és akaratos.

Erre nézve fogalmazta meg egy előadásában dr. Kirk Edward Lowery professzor: „az embernek a legjobb esetben is csak macskatermészete van, ami – sajnos – csak a pusztulásra vezet”. Majd meg is magyarázta: emlékszünk, ugye, milyen gyakran látunk a közutak aszfaltburkolatán gumiabroncsok által „kivasalt” macskát? Azért következik be siralmas vége, mert ösztöne, természete szerint üldözi az egeret, verebet, szöcskét akaratos, önfejű módon.

Ha nem hinnénk, hogy az önfejű magatartás csak a pusztulásra elég, akkor gondolkodjunk el azon, hogy a pásztorok miért nem foglalkoznak macskanyájak terelgetésével. Bizonyára azért, mert képtelenség 10-15 macskát egy irányba terelgetni! Valószínűleg ez a feladat még 2-4 darab macskával sem sikerülne. Azért, mert a macska macskatermészetű, a bárány pedig báránytermészetű. Itt-ott a báránnyal is megesik, hogy eltévelyedik, mert „a maga útjára tér”. De a bárányok többnyire a juhászkutyák által körbekerítve, összetérelve követik a pásztort, aki vezeti a nyáját. A macska azonban nem fogadja az irányítást, a felettes vezetést. Ő a „maga ura”, és a saját feje után megy. Sokszor a vesztébe.

Így jár az ember is a mennyei Jó Pásztor elfogadása nélkül, bár a Jó Pásztor „az övéi közé jött, de az övéi nem fogadták be őt”. Sőt: „mindenki a maga útját járta”. E magatartás pedig az istentelen természet („macskatermészet”) egyik nyilvánvaló eredménye.

Éppen ideje, hogy legfőbb törekvésünk legyen – a korábban említett isteni ígéretekre építve – új teremtéssé lenni Krisztusban, aki számos egyéb isteni ígélet által engedi az ő uralmát megvalósulni önmaga és környezete felett. Így lehet valóság az önfejű, emberi uralom helyett az apostol Istentől ihletett üzenete, miszerint: „Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben.” (2Kor 4,10)

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.” (2Kor 3,18)

Bárcsak Isten ígéreteire építve a krisztusi természet jellemezné életünket, ami emberi kapcsolatainkban is megnyilvánulhat!

Fodor Péter Karcagon született 1970. február 16-án. Szülei, Fodor János és Schneider Julianna nyolc gyermeket neveltek Krisztusra mutató, jó példaadó magatartással, istenfélő módon. Fodor János baptista lelkipásztori szolgálatát Nyíregyházán kezdte, majd Karcagon folytatta, ahol Péter már hatodik gyermekként született.

Péter a durcás, dacos, lázadó magatartásból 1982-ben, május első vasárnapján jutott mély bűnbánatra, megtérésre és Jézus Krisztus befogadása által új életre. Ezt követő bizonyágtevő életét 1983 októberében pecsételte meg hitvalló bemerítéssel Kovács Géza lelkipásztor által.

A különböző rendszeres gyülekezeti és börtönmissziós szolgálatokat örömmel vállalta és végezte, miközben szakképzett kőművesként vállalt munkaviszonyt.

Az életét meghatározó fordulatot, megújulást, helyreállást jelentett az 1993. február 6-án bekövetkezett, életveszélyes sérülésekkel járó autóbalesete. A sérülésekből lassan felépülve személy- és vagyónőri munkát vállalt, miközben 2011-ben jelentkezett a Baptista Teológiai Akadémia hallgatói közé. A tanulmányok sikeres befejezése után, 2016 őszétől lelkészgyakornoki szolgálatot végez a Szekszárdi Körzetben.

A Szolgotárs a Facebookon:
facebook.com/szolgotars